meningsløst og kan kun virke skadeligt fremdeles at fastholde en Række af Lovparagrafer, hvor ud fra en hel anden Opfattelse lyser — den nemlig, at Kvinden er et Manden underlegent Væsen, der maa styres og ledes af ham, og som man ikke kan paalægge Ansvar.

For det andet vil jeg svare — og dette er langt det væsentligste — at saadanne Lovparagrafer som dem, der her er Tale om, de staar som en Krænkelse og en truende Fare for den gifte Kvinde. Det er ganske rigtigt, at Forholdet i de fleste Tilfælde er saadant, at Manden ikke vil bruge den Magt, Loven giver ham — det hænder maaske ogsaa, at der staar en saadan Respekt af Hustruen, at han ikke tør heller — men det kan hænde, og det hænder, som vi alle meget godt ved, at Loven, der som Regel hviler tilsyneladende uskadelig og fredelig i sit Hus, pludselig kan fare ud som en bidsk Hund og skambide den, den faar fat i.

Især derfor maa disse krænkende og truende Lovparagrafer bort og erstattes med andre, der er paa Højde med den ny Opfattelse af Kvinden og med vor Tids og vort Lands Anskuelser om Forholdet mellem Mand og Kvinde — ikke som et Afhængigheds-, Lydigheds eller Underdanighedsforhold for den ene Part, men som et Forhold mellem to frie, selvstændige og jævnbyrdige Mennesker.

Det maa ikke — end ikke i de sjældneste Tilfælde — kunne ske, at en Mand med Loven og Retten paa sin Side krænker og tilsidesætter sin Hustru i deres fælles Hjem og maaske endog gaar til den Yderlighed at tage Børnene fra hende.

Der er maaske dem, som vil sige: Alt dette og meget andet vil blive ændret, naar Kvinderne faar Valgret og Valgbarhed, og det er jo kun et Tidsspørgsmaal; lad os vente til da med vore Reformer.

Dertil vilde jeg svare, at hvis D. K. S. (eller danske Kvinder overhovedet) ogsaa inden Kvinderne her i Danmark faar Valgret og Valgbarhed, kan virke med til, at Lovgivningen paa et eller andet Omraade bliver retfærdigere, saa bør det selvfølgelig ikke undlades — baade for deres Skyld, hvem en uretfærdig Lov gaar ud over, og ogsaa fordi enhver god Bestræbelse og ethvert alvorligt Arbejde fra Kvindernes Side fremskynder den Tid, da Kvinden staar som Mandens ligestillede i Samfundet.

I mit Forslag har jeg ikke nærmere villet præcisere Udvalgets Opgave, thi det synes mig nødvendigt, at der gives Udvalget fuldstændig frie Hænder i dets Arbejde. — Mulig vil Udvalget finde det rigtigt at sætte det som sin Opgave over for Lovgivningsmyndighederne at paapege alle de Steder i Lovgivningen, hvor den gifte Kvinde ikke er ligestillet med Manden, eller det kan mulig finde det mere formaalstjenligt át begrænse sin Opgave og — i hvert Fald foreløbig — blot søge at faa et enkelt Omraade inden for Lovgivningen reformeret.

Vælger det dette sidste, anser jeg det imidlertid for givet, at dette enkelte Omraade maa blive den gifte Kvindes Retsstilling over for sine Børn; thi om der er noget Sted, Loven krænker og foruretter den gifte Kvinde, saa er det her; og er der noget Sted, Kvinden kan rammes smærteligt, saa er det her — i sit Moderforhold.

Endelig ønsker jeg blot at udtale, at Udvalget efter min Mening bør bestaa af mindst 2 Mænd og 2 Kvinder; af disse bør i hvert Fald den ene Kvinde være gift og Moder, og af Mændene bør den ene være Jurist, den anden Rigsdagsmand.

Hermed være mit Forslag anbefalet. At det vil blive godt modtaget i denne Kreds, tvivler jeg intet Øjeblik om, og det er mit Ønske, at de rette Kvinder og Mænd maa komme til at sidde i det foreslaaede Udvalg, og at D. K. S. igennem dette Udvalg maa faa udført et godt og samfundsnyttigt Arbejde.

Der udspandt sig en længere Forhandling, hvori deltog Translator Fr. Bajer, Fru Statskonsulent Berg-Nielsen, Fru Stampe Feddersen, Fru Salicath, Folketingsmand Jensen-Sønderup, Bibliotekar Elberling, Frk. Bartholine Jørgensen, Fru Fog, Fru Schewing, Frk. Hasselbalch, Frk. Jagd, Fru Hoj, Trafikminister Høgsbro o. fl.

Følgende Resolution **vedtoges enstemmigt.**

Dansk Kvindesamfund: Fællesmøde i Svendborg 1907 bemyndiger Fællesstyrelsen til at nedsætte et Udvalg til Overvejelse af, hvad der kan gøres for at forbedre den gifte Kvindes Retsstilling.

* * *

Punkt IX.

Forslag om, at D. K. S. nedsætter et Udvalg til at vaage over, at Kvindernes Tarv varetages ved alle Lovforslag, der fremtidig forelægges Rigsdagen.

Birgitte Berg-Nielsen.

Fru *Berg-Nielsen* indledede, men da hun intet Manuskript havde, er vi kun i Stand til at give et Referat af hendes Udtalelser.

Det, Fru Berg-Nielsen vilde med sit Forslag, var, at ingen Lov gik igennem Rigsdagen, hvor vi forsømte at varetage Kvindernes Tarv, d. v. s. at hvis der ved et Lovforslag fra vor Side kunde gøres noget, der i nogen Maade kunde betyde Fremskridt for Kvinderne, da skulde vi være opmærksomme derpaa og parate til om muligt at skride ind; ligeledes hvis der ved et Lovforslag bevidst eller ubevidst indsneg sig noget, der betegnede et Tilbageskridt for Kvinderne. Et Udvalg som det foreslaaede skulde staa paa Vagt i denne Henseende; det skulde nøje følge med i